

– Сесиль Лупан вважає, що необхідно розвивати слух новонародженого, а саме: привчати малюка до звукових контрастів, багато співати дитині, підбирати не лише тихі, повільні, але і гучні, веселі мелодії.

Відмітимо основні положення різних педагогічних систем, які розділяють всі їх автори та які нам здаються вірними.

1. У тій або іншій формі учити музиці усіх дітей.
2. Починати музичне виховання якомога раніше.
3. Учити малюків в ігровій формі.
4. Пам'ятати про те, що в дошкільному віці головні учителі батьки.

У цілому, багато форм і методів музичного виховання в зарубіжних країнах можуть бути з успіхом адаптовані до наявних умов музичного виховання дітей дошкільного віку в Україні. Але слід зазначити, що для ефективного впровадження в музично-педагогічну практику України нових технологій потрібно не тільки внесення відповідних змін в організацію діяльності закладів дошкільної освіти, а й також багатоаспектна теоретико-методична розробка проблеми відповідно до національних соціокультурних умов, результатів психолого-педагогічних і музично-педагогічних досліджень. Музично-естетичне виховання в Україні є не самоціллю, а засобом всебічного, гармонійного розвитку особистості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Масол Л. Зарубіжні музично-педагогічні системи: концепції / Л. Масол. Педагогічний словник. – К. : Педагогічна думка, 2001. – С. 201.

2. Сташевська І. О. Художньо-творчий розвиток дітей дошкільного віку засобами експериментальної музичної діяльності (на прикладі німецького досвіду) / І. О. Сташевська // Ціннісні пріоритети освіти у ХХІ столітті: Матер. Міжнар. наук.-практ. конф. – Ч. 3. – Луганськ : Альма-матер, 2003. – С. 128–134.

Киргизова Алла

Студентка 4 курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник **А.В Омеляненко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЕВОГО СПІЛКУВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У всі часи у різних народів цінувалися **люди з високою культурою**, здатні відстоювати свою точку зору, говорити просто, логічно, доступно, лаконічно, але в той же час впевнено.

На сучасному етапі проблема формування культури мовлення є дуже актуальною для виховання та навчання підростаючого покоління. Її актуальність зумовлюється пріоритетними напрямками Національної доктрини розвитку освіти України у ХХІ столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування.

Культура мовленнєвого спілкування зумовлюється пріоритетними напрямами Національної доктрини розвитку освіти України у ХХІ столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, вдосконалення форм, методів і технології навчання дітей рідної мови, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування.

Багато дослідників висвітлювали питання культури мовленнєвого спілкування, зокрема Н.Бабіч, А.Богущ, Н.Гавриш, Т.Котик, М.Лисіна, О.Аматьєва, Л.Мацько, О.Сидоренко, С.Хаджерадева. Науковці наголошують на тісному зв'язку спілкування з різними видами діяльності і загальною життєдіяльністю дитини.

Спираючись на дослідження як вітчизняних, так і зарубіжних вчених у своїй роботі ми провели аналіз психологічної літератури, для порівняння, зіставлення, узагальнення одержаної інформації з метою визначення основних ідей і понять з досліджуваної проблеми [1,2].

Для розвитку в старших дошкільників потреби в мовленнєвому спілкуванні ми використали методичний арсенал, а саме такі методи і прийоми: ранкові привітання; створення проблемних ситуацій; розігрування художніх творів у формі діалогу; ігри-інсценізації, створення в групі доброзичливої атмосфери, налагодження вихователем емоційно-особистісних стосунків з кожною дитиною, індивідуальний підхід до дитини у процесі мовленнєвого спілкування (навчального й повсякденного). У діалогах на запропоновані теми: “У тебе в гостях подруга”, “Прощання з гостем”, “Ранкове привітання”, “Ввічлива розмова по телефону”, “Поведінка у транспорті”, “Поведінка в кафе”, пропонували дітям творчі завдання, що передбачали використання різноманітних мовленнєвих конструкцій: моделювання казок і озвучування моделей; знаходження помилок (“Колобок з’їв Лисичку”, “Ріпку витяг заєць”); “Розумні хвилинки” (“У лісі Червона Шапочка зустріла...”, “Козу-дерезу вигнав...”); “Розгубилися слова” (посадив, вироста, тягнув); вікторина (“Від баби втік...”, “А мишенят і кликати не треба...”); “Проспівай пісеньку” (Кози-дерези, Колобочка, кози, козенят, матері Івасика-Телесика, півника);

Для розвитку культури мовленнєвого спілкування та активізації дітей використовували віртуальні діалоги з героями художніх творів.

Результати контрольного експерименту виявили суттєві позитивні зміни в показниках формування культури мовлення. Якщо у процесі констатувального експерименту видно, що високий рівень вживання формул етикету майже зовсім відсутній(5%), то під час контрольного етапу у експериментальній групі дітей високий рівень становив 50% дітей. За даними експерименту значно збільшилась кількість дітей експериментальної групи, які були на середньому рівні вживання формул мовленнєвого етикету-стало 40% (до навчання було 25%). Зменшився відсоток дітей з низьким рівнем розвитку культури мовлення, на початку нашого експерименту цей показник дорівнював-70%. Запропонована методика дозволила вплинути на цей показник і внаслідок її використання він став лише 10%.

Оволодіння культурою мовленнєвого спілкування допомагає активній взаємодії дітей у спільних іграх, в багатьох випадках запобігає

виникненню між дітьми конфліктів.

Таким чином, однією з найважливіших складових формування дитячої особистості є формування культури мовленнєвого спілкування дітей дошкільного віку..

ЛІТЕРАТУРА

- 1.Піроженко Т.О.Сучасні підходи до мовленнєвого розвитку дітей / Т.О.Піроженко // Дошк. виховання. – 2001. – №1. –С.10-11.
- 2.Піроженко Т.О.Мовлення дитини: Психологія мовленнєвих досягнень дитини. /Т.О Піроженко. – К. : Главник, 2005р. – 529с.
- 3.Максименко С. Д. Мовленнєвий розвиток дитини дошкільного віку/За ред.С. Д. Максименка. -К., Нора-Друк,-2003р. – 443с.

Костенко Надія,

Студентка 4 курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник **Т.Л.Єськова**, канд. пед. наук, доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПРОЦЕСІ КОНСТРУЮВАННЯ З ПРИРОДНОГО МАТЕРІАЛУ

У Базовому компоненті дошкільної освіти, як в основному нормативному документі,говориться, що дитина відображає свої життєві враження у різних видах образотворчої діяльності, а особливо в конструюванні [1]. З'ясувавши стан проблеми розвитку пізнавальної активності дітей старшого дошкільного віку в процесі конструювання з природного матеріалу в психолого-педагогічних дослідженнях та у практиці дошкільної освіти, можемо зробити висновок, що це питання є актуальним та потребує подальшого вивчення.

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці педагогічних умов формування пізнавальної активності старших дошкільників у процесі конструювання з природного матеріалу.

Для з'ясування мети було використано ряд теоретичних та емпіричних методів вивчення окресленої проблеми. Зокрема, теоретичні методи: аналіз психолого-педагогічної літератури, спостереження; емпіричні методи: експеримент (констатуючий, формувальний, прикінцевий), аналіз планів вихователів з обраної проблеми, математична обробка даних.

Науковці по-різному розглядають пізнавальну активність: як компонент пізнавальної діяльності, як риса особистості та як готовність особистості до пізнання оточуючого світу. Пізнавальна активність виявляється не тільки в інтелектуальних видах праці, але й визначає успіх практичної діяльності, до якої належить і конструювання (П. Гальперін, С. Кобильницька, В. Косата, Г. Костюк, М. Поддяков та ін.). У дослідженнях, присвячених вивченню проблеми конструювання дітей